

N.F.S. Grundtvig "Mindestøtten"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.27, maj 2026

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1847 (SJ: 879)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 6

Teksten er etableret af Kirsten Vad

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Kirsten Vad, redigeret af Emilie Karner Hansen og Krista Stinne Greve Rasmussen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2026

|A:61|PS:582 Mindestøtten.

Mel. Dronning Dagmar ligger i Ribe syg.

- 1 Der stander en Støtte ved Skanderborg,
Den reiste de *Jyder* med Glæde,
Alt for den Konning, de havde kiær,
Om Kongen saa ville vi kvæde.
Udi Roskild hviler *Konning Fredrik!*
- 2 God Bonde han havde kun Lykke tynd,
Til *Fredrik* den Jævne ham løste,
Jorddrotten han sagde: du est min Træl,
For mig skal du pløie og høste.
- 3 Jorddrotten han sagde: med Hud og Haar
Jeg købde dig for mine Penge,
Jeg spiller med Alt hvad du eier og har,
Som Spillemand spiller på Strænge.
- 4 Nei, stop! sagde Kongen, det gaaer for vidt,

- God Bonde er ogsaa vor Næste,
Vort Riges Styrke og Fremtids Haab,
Ham Frihed jeg giver i Fæste.
- 5 Og Bonden er nu en fribaaren Mand
Saavelsom i Fredegods Dage,
Ja, Bonden han sidder i Rigets Raad,
Ved Siden ad Herremænd strage.
- 6 |PS:583| Kong *Fredrik* han blev med Æren graa,
Nu ligger han blegnet i Kiste,
|A:62| Udødelig blev han dog som Faa,
Thi mindes han skal med de Sidste.
- 7 Ham bar hans Bønder med Sorg til Grav,
I *Sælland*, som gamle Kong Frode,
Men *Jyderne* kunne ei Baaren naae,
Des tungere var de tilmode.
- 8 De *Jyder* sagde: hans Bautasteen
Vi bære dog kan og opsætte,
Og den skal bære ved Skanderborg
Et Billed af *Fredrik* den *Sjette*.
- 9 Den Steen var stor og den Sti var trang,
Over Brink, over Mose og Hede,
Og midtveis bugned og brast en Bro,
Begravet laae Stenen dernede.
- 10 Da Kinder blegned og Hænder sank,
De *Jyder*, jeg vil ikke lyve,
De havde da nær paa et hængende Haar
Sagt Stenen farvel i det Dybe.
- 11 Skamfærd! sagde Graaskiæg, med Blik som Lyn,
For os vilde Alting han bære,
Kan vi ikke bære god Steen for ham,
Vi Kiællinger evig skal være.
- 12 Da Stenen sig hæved fra Dyb paa Stand,
Den kneiser nu rank paa det Høie,
Livsalig, det var han, den gamle Drot,
Det falder saa favert i Øie!
- 13 |A:63| |PS:584| De *Sællandsfarer*, de bar hans Lig,
De bar det med Taarer paa Kinde,
Men *Jyderne* reiste hans Bautasteen,
Og fælles de er om hans Minde!

Udi Roskild hviler Konning Fredrik!

N.F.S. Grundtvig.
